



เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางเมือง

...เรื่อง...

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

จังหวัดสมุทรปราการ

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางเมือง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากเทศบาลตำบลบางเมืองได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 จึงเห็นสมควรดำเนินการร่างเทศบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อเสนอพิจารณาอนุมัติประกาศใช้ในเขตเทศบาล ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบางเมือง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิด หรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดหรือเป็นเขตที่การเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท ต้องอยู่ได้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางเมือง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางเมือง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบางเมือง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางเมืองและออกโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางเมือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบางเมือง เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางเมืองแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาณิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และ

ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้

ข้อ 4. ให้เทศบาลตำบลบางเมืองเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) กวาง
- (9) ห่าน
- (10) เป็ด
- (11) ไก่
- (12) สุนัข
- (13) แมว
- (14) งู
- (15) จระเข้

ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดที่หนึ่งเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลบางเมือง

ข้อ 5. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้วเจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ แสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกสุขลักษณะและมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสวมหน้ากากอนามัยกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคจากสัตว์มาสู่คนโดยสัตว์แพทย์
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของคน
- (6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่นายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง กำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยง

ข้อ 6. ในกรณีที่มีเหตุชวนสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้สัตวแพทย์ของเทศบาลตำบลบางเมืองทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ 7. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง มีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์หรือห้ามเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใด ท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลบางเมือง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ 8. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 9. ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ 5 ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลบางเมือง

ข้อ 10. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลบางเมือง และบริเวณริมแม่น้ำหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อย 30 วัน

ข้อ 11. เมื่อได้จัดและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ 10 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางเมือง เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของมารับคืนไป

ข้อ 12. เมื่อพ้นกำหนดเวลากักสัตว์ ตามข้อ 10 ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลบางเมือง แต่ถ้ากักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและเลี้ยงดูสัตว์ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีไว้การขายหรือขายทอดตลาดสัตว์คามารคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ 10 เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลบางเมือง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 13. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ออชคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (3) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (5) เก็บหรือนำสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 14. หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ

ประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเชิงส่วทันทีที่เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 15. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุข พบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้นได้ตามสมควรแล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 16. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ 14 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ 15 ผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายใน 30 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 17. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 4 ถึง ข้อ 9 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 18. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติ ข้อ 18 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 19. ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ ตามเทศบัญญัติข้อ 14 โคขี้ไม่มีเหตุผลหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 20. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติข้อ 15 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีความผิดมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 21. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 6 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2543

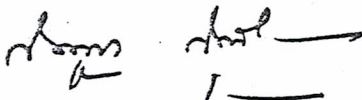
(ลงชื่อ)



(นายประทีป ยิ่งยืน)

นายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง

อนุมัติ



(นายสมบุญ สุขสำราญ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

สำเนาถูกต้อง



(นางสง่า ลิจิตระกุลเลิศ)
นิติกร